

MUKA
GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA
PO MARKU

NEDJELJA MUKE GOSPODNE CVJETNICA
(GODINA B)

S. A. Muka / Gospodina našega I - su - sa Kri - - sta

T. B. Muka / Gospodina našega I - su - sa Kri - - sta

S. A. po Mar - - ku!

T. B. po Mar - - ku!

ten.

Greg. melodija
(ICG, 1988.)

EVANĀELIST

Za dva dana bi - ja - še Pas - ha i Bes - kvas - ni kru - ho - vi.

Glavari svećenički i pis - mo znan - ci tražili su kako da Isusa na prijevaru

u - hva - te i u - bi - ju. Jer se govori - lo:

ZBOR

S. A. »Ni - ka - ko ne na blag - dan

T. B. »Ni - ka - ko ne na blag - dan

S. A. da ne nastane po - bu - na na - ro - da.«

T. B. da ne nastane po - bu - na na - ro - da.«

EVANĀELIST

I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bi - o za sto - lom,

dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nar - do - ve po - ma - sti.

Razbi posudicu i po - li ga po gla - vi. A neki negodovahu te će jedan drugo - mu:

ZBOR

S. A. po - ma - sti?
»Če - mu to ra - si - pa - nje po - ma - sti?

T. B. »Če - mu to ra - si - pa - nje po - ma - sti?

S. A. Mogla se pomast prodati / za više od tristo denara / i dati si - ro - ma - si - ma.

T. B. Mogla se pomast prodati / za više od tristo denara / i dati si - ro - ma - si - ma.

EVANĀELIST

I ot - re - sa - hu se na nju. a I - sus re - će:

ISUS

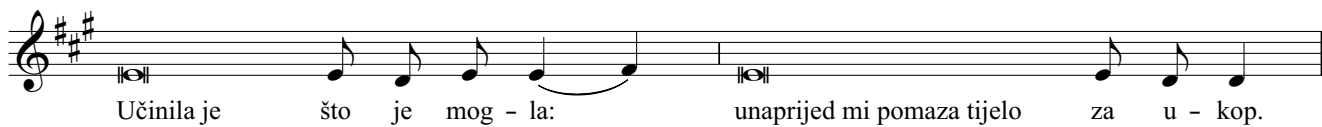
»Pu - sti - te je, što joj do - di - ja - va - te?

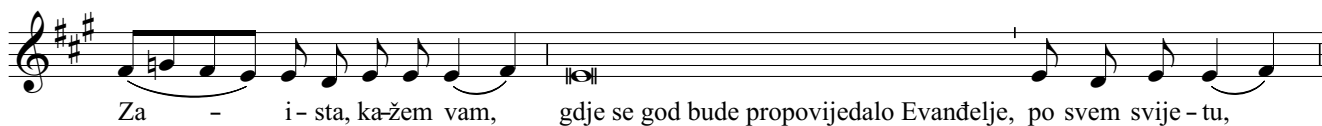
Dobro djelo uči - ni na me - ni. Tà siromaha svagda imate uza se.

I kad god hoćete, možete im do - bro či - ni - ti, a mene ne - ma - te svag - da.

Učinila je što je mog - la: unaprijed mi pomaza tijelo za u - kop.

Za - i - sta, ka - žem vam, gdje se god bude propovijedalo Evanđelje, po svem svije - tu,

navješćivat će se i ovo što ona uči - ni, njoj na spo - - - men.«

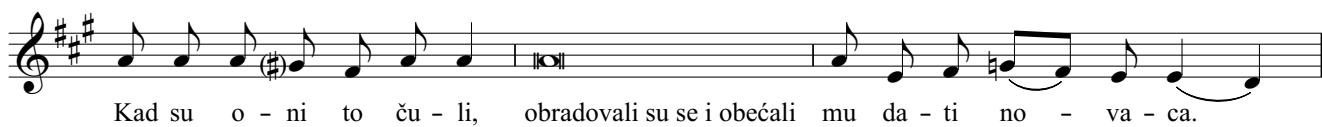
EVANĐELIST

A Juda Iškariotski, jedan od dva - na - e - sto - ri - ce,

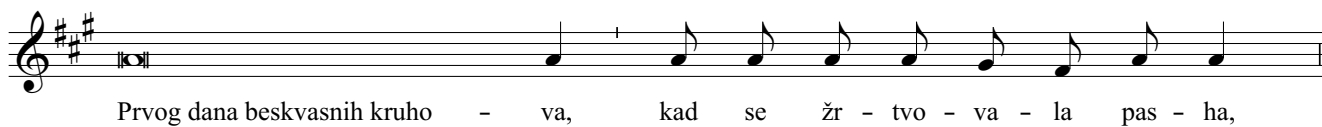
ode glavarima svećeničkim da im ga pre - da.

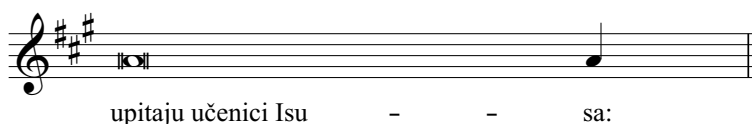
Kad su o - ni to ču - li, obradovali su se i obećali mu da - ti no - va - ca.

I tražio je zgo - du da ga pre - da.

Prvog dana beskvasnih kruho - va, kad se žr - tvo - va - la pas - ha,

upitaju učenici Isu - - - sa:

ZBOR

S. A. »Gdje ho - ćeš bla - go - va - ti Pa - - - shu,

T. B. »Gdje ho - ćeš bla - go - va - ti Pa - - - shu,

S. A. da o - de - mo i pri - pra - vi - - mo?«

T. B. da o - de - mo i pri - pra - vi - - mo?«

EVANĐELIST

On pošalje dvojicu učeni - ka i rek - ne im:

ISUS

»I - - - di - te u grad i namjerit ćete se na čovje - ka koji nosi

kr - čag vo - de. Pođite za njim pa gdje on uđe, reci - te do - ma - ćí - nu:

'U - či - telj pi - ta: Gdje mi je svrati - šte

u kojem bih blagovao pas - hu su - če - ni - ci - ma svo - jim?'

I on će vam pokazati na katu veliko blagovali - šte, prostrto i sprem-lje - no.

On - dje nam pri - pra - - - vi - te.«

EVANĀELIST

Učenci o - du, do-đu u grad i nađu kako im on re - če te pri-pra-ve Pa - shu.

A uvečer dođe on s dva - na - e - sto - ri - com.

I dok bijahu za sto - lom te bla - go - va - hu, re - če I - sus:

ISUS

»Za - i - sta ka-žem vam, jedan će me od vas iz - da - ti

ko - ji sa mno - m bla - gu - je.

EVANĀELIST

Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za dru - gim:

ZBOR

Tristemente, sostenuto

»Da ni - sam ja, da ni - sam ja?«

»Da ni - sam ja, da ni - sam ja?«

»Da ni - sam ja, da ni - sam ja?«

EVANĀELIST

A on im re - če:

ISUS

»Je - dan od Dva - na - e - sto - ri - ce

EVANĐELIST

ISUS

EVANĐELIST

ISUS

do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kra - ljev-stvu Bo - - - žjem.«

EVANĐELIST

Otpjevavši hvalospje - ve, zaputiše se prema Mas - lin - skoj go - ri.

I re - će im I - sus:

ISUS

»Svi će - te se sa - bla - zni - ti. Ta pisano je:

'Udarit ću pa-sti-ra i ovce će se raz-bje-ći'. A - li kad us-krs-nem,

ići ću pred vama u Ga - li - le - - - ju.

EVANĐELIST

Nato će mu Pe - - - tar:

PETAR

»Ako se i svi sa - bla - zne, ja ne - - - - ću!«

EVANĐELIST

A I - sus mu re - će:

ISUS

»Za - - - i - sta, ka - žem ti, baš ti, da - nas, o - ve no - či,

prije nego se pijetao dva put o - gla - si,

tri put ćeš me za - ta - - - - - ji - ti.«

EVANĀELIST

Ali on je upornije uvje - ra - - - - - va - o:

PETAR

»Bude li trebalo i u-mrije-ti s to-bom ne, ne-ću te za - ta - - - - - ji - ti.«

EVANĀELIST

A ta - ko su svi go - vo - ri - li. I do - Ću u pre - di - o

i - me-nom Get - se - ma - ni. I kaŹe Isus uĉe - ni - ĉi - ma svo - jim:

ISUS

»Sje - - di-te ov-dje dok se ne po - - - - - mo-lim.«

EVANĀELIST

I po - ve - de sa so - bom Pe - tra, Ja - ko - va i I - va - na.

Spopade ga u - Źas i tje - sko - ba pa im re - ĉe:

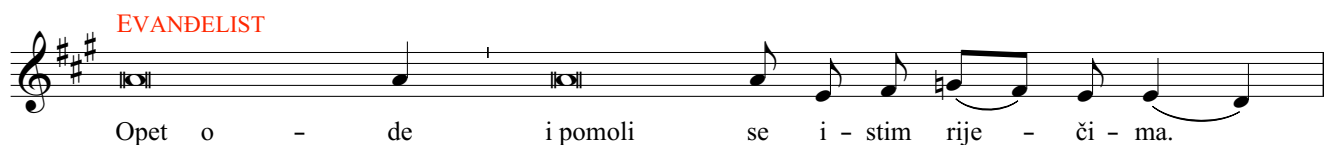
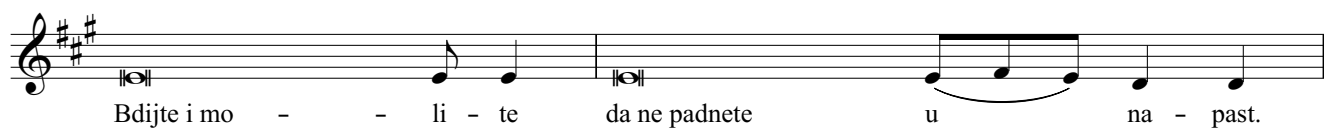
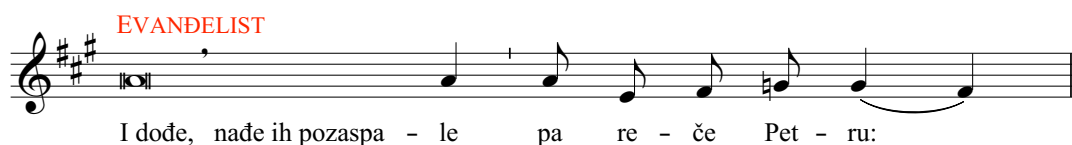
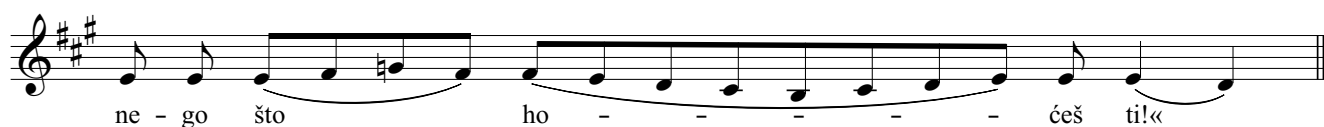
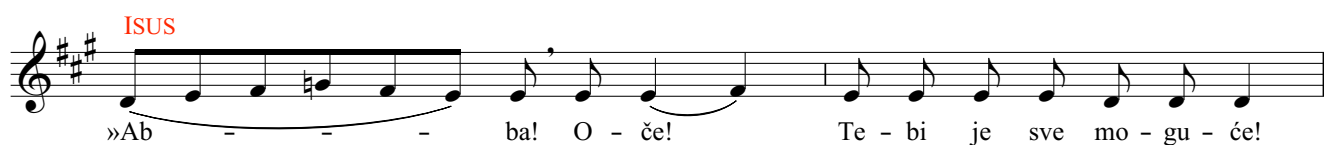
ISUS

»Du - - - - - Źa mi je na smrt Źa - lo - sna!

O - sta - ni - te ov - dje i bdi - - - - - te!«

EVANĀELIST

Ode malo da - - - - - lje i ru - Źe - ĉi se na zem - lju

i nisu znali što da mu od - go - vo - re. Dode i treći put i re - če im:

ISUS

»Sa - - mo spa-vaj - te i po - či - vaj - te! Gotovo je! Do - de čas!

Evo, predaje se Sin Čovječji u ru - ke gre - šnič - ke! U - sta - ni - te, haj - de - mo!

Evo, izdajica se moj pri - bli - - - - ži - o!«

EVANĐELIST

Uto, dok je on još govori - o, stiže Juda, jedan od dva - na - e - sto - ri - ce,

i s njime svjetina s mačevima i toljaga - ma, poslana od glavara svećenič - kih,

pismoznana - ca i sta - rje - ši - na. A izdajica im njegov da - de znak:

JUDA

»Ko - ga po - lju - bim, taj je! Uhvatite ga i op - re - zno od - ve - - - di - tel!«

EVANĐELIST

I ka - ko do - đe, odmah pristupi k njemu i re - - - - če:

JUDA

»U - či - te - - lju!«

EVANĐELIST

I po - lju - bi ga. Oni podignu na nj ru - ke i - u - hva - te ga.

A jedan od nazoč - nih tr - gnu mač, udari slugu velikog svećeni - ka

i od - sje - će mu u - ho. I - sus im pro - zbo - ri:

ISUS

»Ka - - o na razbojnika iziđoste s mačevima i to - lja - ga - ma

da me u - hva - ti - te. Danomice bijah vam u Hra - mu,

naučavah i ne uhva - ti - ste me. No neka se is - pu - ne Pi - sma!«

EVANĐELIST

I svi ga o - sta - ve i po - bje - gnu.

A jedan je mladić i - ša - o za njim, o - gr - nut sa - mo plah - tom.

I njega htjedoše u - hva - ti - ti, no on o - sta - vi plah - tu i gol po - bje - že.

Zatim odvedoše Isusa ve - li - kom sve - će - ni - ku.

I skupe se svi glavari svećeni - čki, starješine i pi - smo znan - ci.

Petar je izdaleka i - ša - o za njim do u dvor velikog svećeni - ka.

Tu je sjedi - o sa stra - ža - ri - ma i gri - ja - o se uz va - tru.

A glavari svećenički i cijelo Vije - će, da bi mogli po - gu - bi - ti I - su - sa,

tražili su protiv njega kakvo svjedočan - stvo, ali nika - ko da ga na - đu.

Mnogi su doduše lažno svjedoči - li pro - tiv nje - ga,

ali im se svje - do - čan - stva ne sla - ga - hu.

U - sta - li su ne - ki i lažno svjedočili protiv nje - ga:

ZBOR

S. A. »Mi smo ga ču - li go - vo - ri - ti:

T. B. »Mi smo ga ču - li go - vo - ri - ti:

tratt.....

S. A. ne - ru - ko - tvo - re - ni!«

T. B. Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram / i za tri dana sagraditi drugi ne - ru - ko - tvo - re - ni!«

S. A. Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram / i za tri dana sagraditi drugi ne - ru - ko - tvo - re - ni!«

T. B. Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram / i za tri dana sagraditi drugi ne - ru - ko - tvo - re - ni!«

EVANĐELIST

Ali ni u tom im svjedočanstvo ne - bi - ja - še slo - žno.

Usta na to veliki sveće - nik na sre - di - nu i upita I - - - su - sa:

VELIKI SVEĆENIK

»Zar ni - šta ne od - go - va - raš? Što to ovi svjedoče pro - tiv te - be?«

EVANĐELIST

A on je šu - ti - o i ništa mu ni - je od - go - vo - ri - o.

Veliki ga svećenik ponovno u - - - - pi - ta:

VELIKI SVEĆENIK

»Ti li si Krist, Sin Bla - go - slov - lje - no - ga?«

EVANĐELIST

A I - sus mu re - če:

ISUS

»Ja je - sam! I gledat ćete Sina Čovječje - ga

gdje sjedi s de - sna Si - le i dolazi s oblaci - ma ne - be - - - skim.«

EVANĐELIST

Nato veliki sveće - nik raz - dri - je ha - lji - ne i re - - - če:

VELIKI SVEĆENIK

»Što nam još tre - ba - ju svje - do - ci? Ču - li ste hu - lu. Što vam se či - ni?«

EVANĐELIST

O - ni svi pre - su - di - še da smrt za - slu - žu - je.

I neki stanu pljuvati po nje - mu, za - sti - ra - ti mu li - ce i udarati ga govo - re - ci:

ZBOR

rall.....

S. A. »Pro - re - ci, pro - re - - - ci!«

T. B. »Pro - re - - - ci, pro - re - - - ci!«

EVANĐELIST

I sluge ga sta - do - še plju - ska - ti. I dok je Petar bi - o do - lje u dvo - ru,

dođe jedna sluškinja velikog svećeni - ka; ugledavši Pe - tra gdje se grije - je,

upre u nj pogled i re - - - - - če:

SLUŠKINJA

»I ti bijaše s Nazare - ća - ni - nom, I - - - - - su - som.«

EVANĐELIST

On za - - - - nije - ka:

PETAR

»Ni - ti znam ni - ti ra - zu - mi - jem što go - - - - vo - riš.«

EVANĐELIST

I i - zi - đe van u pre - dvo - rje, a pi je - ta - o se o - gla - si.

Slu - ški - nja ga u - gle - da i poče opet nazočnima go - vo - - - ri - ti:

SLUŠKINJA

»O - vaj je od - - - - njih!«

EVANĐELIST

On o - pet nije - ka - še. Domalo nazočni opet stanu govoriti Pe - tru:

ZBOR

S. A. »Do - i - sta, i ti si od njih.

T. B. »Do - i - sta, i ti si od njih.

rall.....

S. A. Tà, Ga - - li - le - - jac si!«

T. B. Tà, Ga - li - le - jac si!«

EVANĐELIST

On se tada stane preklinjati i kle - - - ti:

PETAR

»Čovjeka o kom go - vo - ri - te ne - - - znam!«

EVANĐELIST

I odmah se po drugi put o - gla - si pi je - ta - o.

I spomenu se Petar o - ne be - sje - de, kako mu ono Isus re - će:

»Prije nego se pijetao dva put o - gla - si, tri - put ćeš me za - ta - ji - ti.«

I bri - znu u plač. Odmah izjutra glavari svećeni - čki

zajedno sa starješinama i pismoznancima - cije - lo Vije - će -

upriličili su vijećanje pa svezali Isu - sa, odveli i pre - da - li Pi - la - tu.

I upita ga Pi - - - - lat:

PILAT

»Ti li si kralj ži - dov - ski?«

EVANĐELIST

On mu od - go - vo - ri:

ISUS

»Ti ka - - - - žeš.«

EVANĐELIST

I glavari ga svećenički te - ško op-tu-ži - va-hu. Pilat ga opet u - - - pi-ta:

PILAT

»Ni-šta ne od-go-va-raš? Gle, ko-li-ko te op-tu - - - žu-ju.«

EVANĐELIST

A Isus ništa vi - še ne od - go - vo - ri te se Pi - lat ču - di - o.

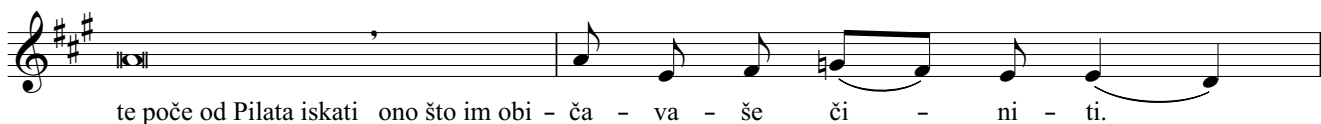
O Blagdanu bi im pu - sti - o uz - ni - ka ko - ga bi za - is - ka - li.

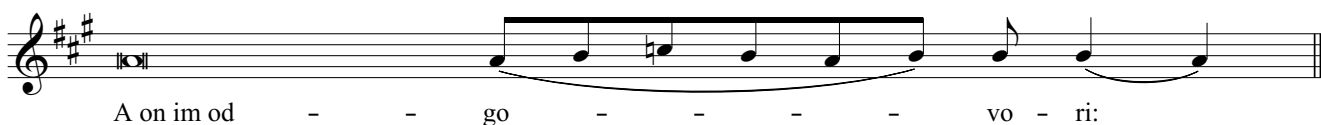
A zajedno s pubunjenicima koji u pobuni po - či - ni - še u - mor - stvo

bijaše u okove bačen čovjek zva - ni Ba - ra - ba. I u - zi - đe svje - ti - na

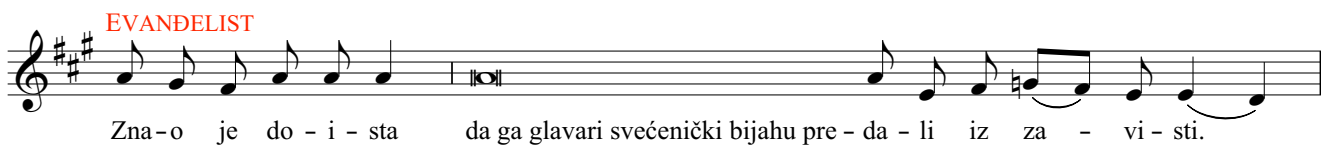
te poče od Pilata iskati ono što im obi - ča - va - še či - ni - ti.

A on im od - - go - - - - vo - ri:

»Hoćete li da vam pustim ži - dov - sko - ga kra - lja?«

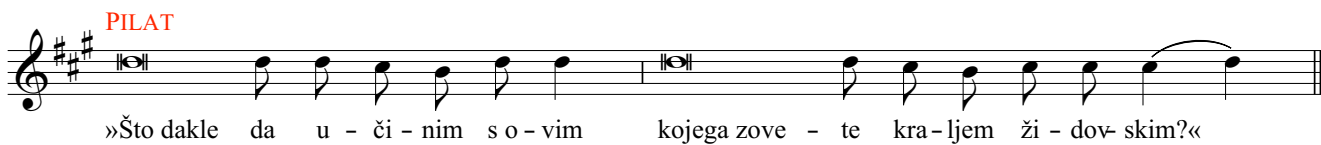
Zna - o je do - i - sta da ga glavari svećenički bijahu pre - da - li iz za - vi - sti.

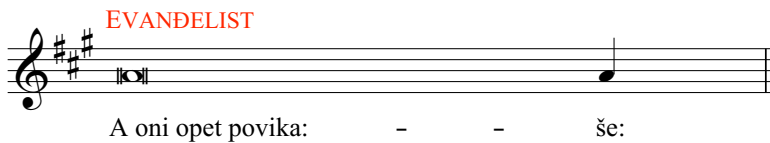
A glavari svećenički pod - ja - re svje - ti - nu da traži neka im radije pu - sti Ba - ra - bu.

Pilata ih opet u - - - - pi - ta:

»Što dakle da u - či - nim s o - vim kojega zove - te kra - ljem ži - dov - skim?«

A oni opet povika: - - - - še:

ZBOR *senza rall.*

S. A. »Ra - spni, ra - spni, ra - spni ga!«

T. B. »Ra - spni, ra - spni, ra - spni ga!«

EVANĀELIST

Re - če im Pi - - - - lat:

PILAT

»Ta što je zlo u - či - ni - o?«

EVANĀELIST

Povikaše još ja - - - - - če:

ZBOR *rall.....*

S. A. »Ra - spni, ra - - spni, ra - - spni ga!«

T. B. »Ra - spni, ra - spni, ra - spni ga!«

EVANĀELIST

Hoteći u - go - di - ti svje - ti - ni, Pilat im pusti Bara - bu,

a Isusa izbičeva i pre - da da se ra - za - pne.

Vojnici ga odvedu u unutrašnjost dvo - ra, to jest u pre - to - rij,

pa sazovu cijelu četv i zao - gr - nu ga gri - mi - zom;

spletu trnov vijenac i sta - ve mu na gla - vu te ga stanu pozdravlja - ti:

ZBOR *rall.....*
 »Zdra - vo kra - lju ži - - dov - ski!«

S. A. »Zdra - vo kra - lju ži - dov - ski!«

T. B. »Zdra - vo kra - lju ži - dov - ski!«

EVANDELIST

I udarahu ga tr - skom po gla - vi, pljuvahu po nje - mu

i klanjahu mu se prigi - ba - ju - ći ko - lje - na. A po - što ga iz - ru - ga - še,

svukoše mu grimiz i obukoše mu nje - go - ve ha - lji - ne.

I izvedu ga da ga ra - za - pneu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s po - lja,

Šimuna Cirenca, oca Aleksan - dro - va i Ru - fo - va, da mu po - ne - se križ.

I dovuku ga na mjes - to Gol - go - tu, što zna - či lu - banj - sko mje - sto.

I nudahu mu piti nami - ri - sa - na vi - na, a - li on ne u - ze.

Kad ga razape - še, razdijele među se haljine njegove baciv - ši za njih koc - ku

što će tko u - ze - ti. A bijaše treća ura kad ga razape - še.

Bijaše napisan i natpis o nje - go - voj kri - vi - ci: »Kralj ži - dov - ski.«

A zajedno s njime razapnu i dva razbojni - ka, je - dno - ga nje - mu zde - sna,

dru - go - ga slije - va. Prolaznici su ga pogrdivali mašući glava - ma:

ZBOR

S. A. »Ej, ti, koji razvaljuješ Hram / i sagradiš ga za tri da - - na,
T. B. »Ej, ti, koji razvaljuješ Hram / i sagradiš ga za tri da - - na,

rall.....

S. A. spasi sam sebe / si - - di s kri - - - ža!
T. B. spasi sam sebe / si - - di s kri - - - ža!

EVANĀELIST

Slično i glavari svećeni - čki s pi - smo-znan - ci - ma rugajući se govorahu jedni drugi - ma:

ZBOR

S. A. »Druge je spasio, sebe ne mo - že spa - - si - ti!
T. B. »Druge je spasio, sebe ne mo - že spa - si - ti!

S. Krist, kralj Izraelov! / Neka sad si - de s kri - - ža
 A. Krist, kralj Izraelov! / Neka sad si - de s kri - - ža
 T. Krist, kralj Izraelov! / Neka sad si - de s kri - - ža
 B. Krist, kralj Izraelov! / Neka sad si - de s kri - - ža

S. da vidimo i po - - vje - ru - - je - mo!«
 A. da vidimo i po - vje - ru - je - mo!«
 T. da vidimo i po - vje - ru - je - mo!«
 B. da vidimo i po - vje - ru - je - mo!«

EVANĎELIST
 Vrijedahu ga i oni koji bija - hu s njim ra - spe - ti.

A o šestoj uri ta - ma na - sta po svoj zem - lji sve do u - re de - ve - te.

O devetj uri povika I - sus i - za gla - sa:

ISUS
 »E - - - lo - i, E - lo - i la - ma sa - bah - ta - ni!«

EVANĎELIST
 To zna - - - či:

ISUS
 »Bo - - - že moj, Bo - že moj, za - što si me o - sta - vi - o?«

EVANĎELIST
 Ne - ki od na - zoč - nih čuvši to govora - - - hu:

te su ga pratile kad bijaše u Galile - ji i posluživale mu

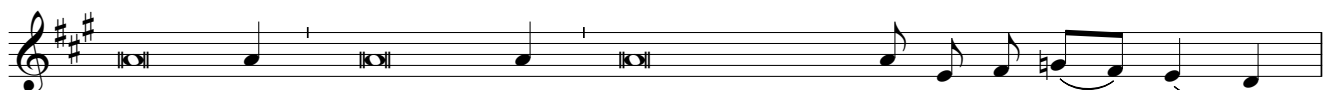
i mno - ge dru - ge koje uzidoše s njim u Je - ru - za - lem.

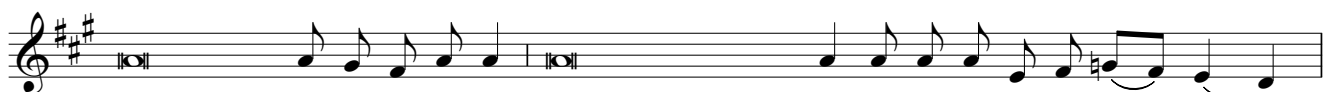
A uve - čer, budući da je bila Pripra - va, to jest pred - ve-čer-je su - bo - te,

dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijeć- nik, koji također iščekivaše kra - ljev - stvo Bo - žje:

odvaži se, uđe k Pila - tu i zaiska tije - lo I - su - so - vo.

Pilat se začudi da je već um - ro pa dozva satnika i upita ga je - li o - da - vna u - mro.

Kad sa - zna od sat - ni - ka, da - ro - va Jo - si - pu tije - lo.

Josip kupi plat - no, skine tijelo i zavi - je ga u plat - no te položi u grob, koji bijaše iz -

du - bljen iz stije - ne. I dokotrlja kamen na grob - na vra - ta.

A Marija Magdalena i Marija Josi - po - va promatrahu kamo ga pola - žu.

Riječ Go - spod - nja. Sla - va te - bi Kri - ste. _____